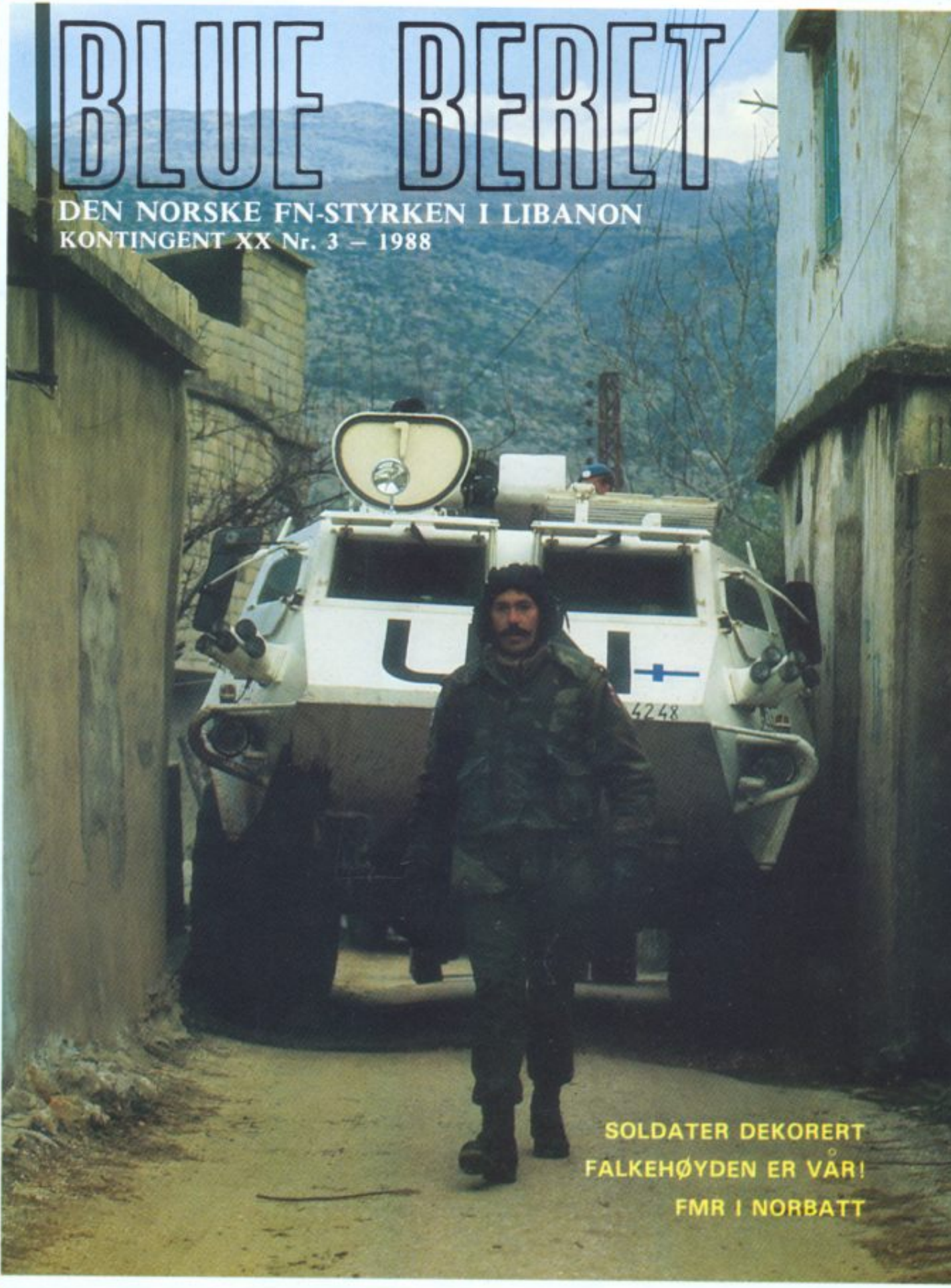

BLUE BERET

DEN NORSKE FN-STYRKEN I LIBANON
KONTINGENT XX Nr. 3 – 1988

SOLDATER DEKORERT
FALKEHØYDEN ER VÅR!
FMR I NORBATT

BLUE BERET

Organ for de norske styrkene
i Sør-Libanon

Ansvarlig utgiver:
NORCO Naqoura

Redaktør. PIO NORCO,
kaptein Rolf Kristiansen

Redaksjonssekretær:
fenrik Dag Kessel

Adresse: Norbatt — Ebel es Saqi
feltpost 100, 0020 avg. Oslo utland

Tlf: Naqoura 33 74 02 39 11 91 —
Norbatt 353 - 193

Opplag: Ca. 2 300

Utkommer 1 gang pr. mnd.
pr. kontigent.

Layout: PIO/Samir A. Sader, Pagi

Sats, repro og trykk:

Pagi, A. Hanna Bldg.,
Lebanon street, Achrafieh
East-Beirut
Tel: 335722-218511/5
P.O.B. 50221
Cable: Pagi
Telex: Pagi 44554 LE
BEIRUT — LEBANON

Det gjøres oppmerksom på at inn-
sendte artikler og personlig signerte
artikler nødvendigvis ikke må stå for
utgivers syn.

Forsidebildet viser FMR i Kfar
Hamam's gater. Leder av den
norske avdelingen i FMR, Lt.
Dahle, i front.
(Foto: PIO/Kapt. R. Kristiansen)

Første egenproduserte «Blue Beret» er på gata. Resultatet ble tålig bra, forholdene tatt i betraktning. Både forrige og dette nr. inneholder 24 sider. Dette har noe med PIO-seksjonens skrivemaskinkapasitet å gjøre. Men neste utgave — mars-nummeret-vil bli på 32 sider, håper vi. To mann på en halv maskin er i snaueste laget. Men nå har vi brukt våre infanterikunnskaper og kjøpt inn en maskin for egne midler — siden det 18 milliarder kroner store forsvarsbudsjettet åpenbart har vanskeligheter med å kunne anskaffe et par maskinner til ca. kr. 3000. — pr.stk. Klaging slutt! Vi er heller ikke denne gangen helt fornøyde med billedkvaliteten. Ekstremt dårlig værforhold er en av årsakene. En annen er at vi fortsatt ikke behersker fremkallingsforholdene og nytt fotoutstyr godt nok. Dette er ingen unnskyldning, men en forklaring. Det går imidlertid flere tog. Vi har gjort visse layoutmessige endringer, som den skarpe iaktager sikkert vil oppdage. Vi har gått over til tre spalter i stedet for fire. Det er nemlig en internasjonal standard på slike magasiner.

Vi kjører også denne gang med et par annonser. Det gjør det mulig å holde trykningsutgiftene nede og gjøre som vi har gjort denne gang — bruke flere fargebilder. Vi savner fortsatt "input" fra det lesende befall og mannskaper — både stoff og bilder er hjertelig velkomne!

Om noen i NorMaintCoy og NORCO savner stoff om egne avdelinger, så kan vi love at vi kommer sterkere tilbake hos disse i neste utgave. Uansett — hvis noen har bemerkninger til layout, bladproduksjon, stoffutvalg osv. Så la oss få høre det.

Rolf Kristiansen
Kapt./PIO

Dag Kessel
Fenr./Ass. PIO

ETTER FALKEHØYDEN-EPISODEN IFJØR: MEDALJER FRA DEN LIBANESISKE REGJERING

Av fenrik Dag Kessel

«Den libanesiske forsvarssjefen roser herved de norske soldatene for den opptreden de har vist under sin tjeneste i UNIFIL». Slik begynner brevet som fulgte med de medaljene som Torgeir Stensrud og Lars Petter Andersen fra mektroppen er blitt tildelt. Under en høytidelighet i kp A's hovedkvarter i Tall Quesi, delte bataljonssjef, oberst Nils G. Fosland, ut medaljene på vegne av den libanesiske regjering. Den libanesiske medalje for å bli såret i kamp og den libanesiske krigsmedaljen, deles ut til dem som er blitt såret i forbindelse med krigshandlinger. Stensrud og Andersen ble begge truffet av splinter fra israelske granater på Falkehøyden natt til 4. august ifjor.

Begge mottok medaljene med noe blandede følelser: — Det er klart det er

hyggelig å bli vist en slik oppmerksomhet, men det er mange fler enn oss som hadde fortjent medalje. Ikke minst var det mange som hadde psykiske belastninger denne natta, og det kan være like hardt som de fysiske skadene vi fikk. Men — det er jo fint at den libanesiske regjering vil vise sin taknemlighet på denne måten.

Lars Petter Andersen (21) fra Moss var bl.a. åtte måneder i Fremmedlegionen i Frankrike før han kom til Norbatt, og han søker nå om trekap. Når han kommer tilbake til Norge kommer han til å søke befalsskole.

Torgeir Stensrud (22) fra Slepden i Bærum, arbeidet i et vaktsselskap i Oslo før han kom til Libanon. Stensrud kommer trolig til å begynne på politiskolen til høsten.

Den israelske beskytningen i august fikk stor mediaoppmerksomhet og førte til sterke protester fra Norbatt og Norge. Området som ble beskyttet patruljeres regelmessig av Norbatt til alle døgnets tider, og utplasseringen av personell og materiell denne gangen skjedde i fullt dagslys. I protesten fra Norbatt ble det derfor lagt vekt på at beskytningen måtte ha skjedd med fullt overlegg.

Det ble den gang også reagert på sterke forvrengninger i israelske media, der det bl.a. ble hevdet at nordmennene fikk hjelp av israelske leger. De faktiske forhold er at Stensrud og Andersen ble behandlet av Norbatts egne leger i sykestua i Ebel es Saqi 27 minutter etter at den siste granaten hadde eksplodert.

Lars Petter Andersen fra mektroppen får medaljer for sin innsats natt til 4. august da han ble såret under et israelsk angrep. Her er det bataljonssjef, oberst Nils G. Fosland, som deler ut medaljene på vegne av den libanesiske regjering. I forgrunnen Torgeir Stensrud (også fra mektroppen) som fikk de samme medaljene. I bakgrunnen står sjef kp A, major Kjell Enberget.

Kaffeslabberas under åpningen av 4-11 A lagsleir. Fra venstre: Stein Feragen, løytnant Svein Olsen (troppssjef tr. 3/kp B), oberst Nils G. Fosland (bataljonssjef), fenrik Anstein Næverdal (posisjonssjef), kaptein Olsen (NK kp B), Espen Friden, Dag Amundsen, Olav Tømte og korporal Kjetil Aas.

NY LAGSLEIR I NORBATT

Av fenrik
Dag Kessel

En nyskaping har sett dagens lys i Norbatt; 4-11 A lagsleir. Tidligere har forlegningen til mannskapene ved 4-11 A OP vært Kfar Hamam, men nå er det altså bygd en egen lagsleir i tilknytning til observasjonstårnet.

— Når veien mellom oss og Hebbarie blir bedre, er det meningen å opp-

rette en CP i veikrysset her, sier posisjonssjef, fenrik Anstein Næverdal. — For tiden er veien så dårlig at det nesten bare er FN-kjøretøyer som bruker den.

Innflyttingen skjedde 12. januar, og 27. januar var bataljonssjefen og NK kp B på besøk for å markere åpningen. De som ikke hadde vakt, var til stede, og bataljonssjefen gratulerte med "utvidelsen" av posisjonen. Samtidig roste han mannskapene og po-

sisjonssjefen for den innsatsen som alltid ligger bak opprettelsen av en ny lagsleir. Særlig i regntida er det tungt å få alt til å fungere.

Leiren kommer til å bli solid rustet mot eventuell beskytning; rundt hele området kommer det til å bli bygd jordvoll med innebygde stillinger. Det blir også piggråd oppå vollen og rundt vollen.

I alt er det 7 mannskaper og ett befal som utgjør den nye 4-11 A lagsleir.

FALKEHØYDEN ER VÅR!

Fenrik Mahle ledet operasjonen på Falkehøyden. Her på fast plass bak 12.7mm mitraljøsen på M113 under en av nattens mange patruljer.

Av kaptein Rolf Kristiansen

Falkehøyden er vår – og det vil den fortsette å være så lenge jeg er sjef! Uttalelsen er konsis og myndig, lyder nesten som en ordre. Ordene kommer fra oberst Nils G. Fosland, sjef Norbatt. Falkehøyden – høydedraget som nok en gang på en dramatisk måte kom til å stå i fokus for norske og utenlandske nyhetsmedia en novemberdag i fjor.

Jeg – PIO – har vært ute hele denne solrike januar dagen med Force Mobile Reserve (FMR) – “another nice combat day”.

Bataljonssjefen vinker meg bort til sitt middagsbord: – Du må være klar kl. 18.00. Ta med det vanlige utstyret – og soveposen. Spis godt! Med sin vanlige, ordknappe form har bataljonssjefen gitt sine direktiver. Jeg blir kjørt av sjef KpA, major Kjell Enberget opp til “Ila Sikring” der prest og presse holder til. Han venter utenfor i sin P 4 til jeg har slengt på meg

splintvest og fått med meg “sekken med det rare i” pluss soveposen.

På vei nedover “Saqi Boulevard” blir jeg orientert av sjef Kp A: Det er observert “ting og tang” som gjør at bataljonen bør være føre var, dersom “noen” plutselig skulle bli interessert i å besette Falkehøyden. Vi vil i utgangspunktet gjennomføre oppdraget med tre M 113 – vognene 83,85 og VAB’ en “Halvdan Svarte”. Men akkurat nå er alt vi har, her oppe på høyden, forteller major Enberget. Det vil si at “Truls” – styrken er på plass med sine to M 113. Oppdraget vårt går i korthet ut på fysisk blokkade av alle oppkjøringsveier til høyden. Vi vil trekke “Truls” tilbake når jeg har gitt min orientering. Men de vil være i beredskap som vanlig. I tillegg har vi FMR med to Sisu’er på besøk. Disse vil stå på en halvtimes beredskap, forklarer major Enberget.

Nede ved 4-2 står PPK ‘ene og

venter på oss. Enberget tar teten og vi setter i marsj opp mot høyden.

Vel oppe på høyden skimter vi de andre kjøretøyene. Lyskastere er montert opp på kjøretøyene – to på hver. Enberget kaller sammen alt befal og orienterer om situasjonen. Han vil deretter ta med seg fenrik Mahle, som blir sjef for Delta 2, som er styrkens benevnelse, og de andre vognkommandørene for å vise hvor og hvordan han ønsker sitt oppdrag løst. Mannskapene forøvrig gjør klar gassmaskene. De spennes fast på låret som vanlig. Gassgranater deles ut – også til PIO. Her er vi alle soldater og skjer det noe så må alle gjøre sin del av jobben. Akkurat nå er jeg en av dem. Stjernene på skuldrene betyr ingen ting i en slik situasjon – bortsett fra ansvar overfor mannskapene. Dessuten er stemningen fin. Korporal Hansen og jeg setter oss ned på en betongplattning og prater om løst og fast. Hansen tenker fremover og

Humøret er det ingen ting å si på – regnvær og kjølig natteluft til tross. Fra v: inne i vognen menig Johansen, menig T. I.Hansen, visekorporal Dahl-Pettersen, menig Arnkvern (innerst på motsatt side) og menig Sunde.

funderer over hva han skal gjøre etter Libanon. Jobb eller mere utdanning?

Fenrik Olsen har dratt avgårde med VAB 'en og løytnant Espenes har tatt sin bil og forlatt oss. De skal hente forsyninger, evt. klær og annet utstyr. Major Enberget drar også ned igjen. Til slutt er vi akkurat den styrken som skal være der. Fenrik Mahle begynner å vise oppdraget. Vi blir med på rundet. Det blir gjort en rekke vurderinger. Går det an å kjøre opp der med et beltekjøretøy? Nei, det er for store steiner. Dessuten er steinterassene naturlige hindringer for de fleste typer kjøretøyer.

Ordren er nå også at vi skal sees og høres. Ingen skal være i tvil om at vi er der. Det skal kjøres patruljer hver time natten gjennom. To lyskastere feier over landskapet og vi drar avgårde på den første patruljen. Vi kjører inn i gamle Gahn-batt-stillinger. Selv om det er bekmørkt skal det ikke rare taktiske kunnskapene til for å forstå hvilken ildbase Falkehøyden kan være for en potensiell bruker.

Den lange ventetiden har begynt. Mineralvann og sjokolade kommer opp. Litt senere ankommer oberst Fosland og major Enberget. De kan konstatere at alt er klart.

Det begynner å regne, men ingen mister fatningen av den grunn. Inne i VAB og M 113 kjøretøyene sitter man i ly for regnet. Praten går livlig de første timene. Hva prater man om? Om alt, men særdeles om damer – og PIO's opplevelser i Beirut! Men praten går også om leave, gamlelandet om

Menig Nilsen (bak mitraljøsen) og menig Lund er klare til start på VAB'en.

kamerater, merkelige offiserer og selvfølgelig juges det mang en god historie. Det hele avbrytes hver gang noen skal ut på patrulje. Enkelte forsøker å få seg litt søvn. Fåfengt. Varmeapparatet virker dårlig. Det blir masse kondens. Nå drypper det etter hvert snart like mye inne i VAB 'en som på utsiden. Våt leire og jord over alt. Men ingen tar notis av det. Våkenetter er ikke ukjent hverken for gutta i mek, eller andre, når de er på jobb. Heller ikke fuktighet og gjørme som er umulig å bli kvitt. Det blir uggett uansett hvor mye man har på seg. Enkelte av oss håper nesten at noe skal skje bare for å bli aktive. Vi er stadig klare. Det går mot dagry. Fortsatt er alt rolig. Spørsmålet er nå: Skal vi trekke ut? Hvem skal overta? Hvor lenge skal man bli her denne gangen? Det er etterhvert blitt en del nattpatruljer og overnattinger her oppe. Men ingen klager. Mannskapene vet hvorfor de er her.

Oppdraget varte i to og et halvt døgn denne gang. Var det forgjeves? Neppe. Ifølge informasjonen oberst Fosland sitter inne med, så kunne han fortelle at vi sannsynligvis slo "konkurrenten" med et par minutter. Det var nemlig flere enn oss som hadde ferdig opplastede PPK 'er klar for utkjøring denne januarvelden. Men vi kom altså først – og det er ofte avgjørende.

FORSVARSSJEFEN PÅ BESØK

Her ser vi en modell av situasjonen på 4-25 i fjor høst. Rundt modellbordet fra v. Sjef Kp A, Major Enberget, Sjef Norbatt, oberst Fosland. Forsvarssjefens adjutant, major Anda, delvis skjult, deretter ser vi oberst I, sjef FO p & I, Gjeseth, Forsvarssjefen, NORCO, oberst Strømmen og troppssjef, løytnant Jørgensen.

Gutta på 4-14 blir inspisert av Forsvarssjefen.

Av kaptein

Rolf Kristiansen

— Dere "selger" NORBATT så godt hjemme at det desverre også har fått en del virkninger vi ikke er så fornøyde med. Hittil har en del av utgiftene til de norske styrkene i UNIFIL vært finansiert over Bistandsdepartementets budsjett. Som en følge av all "reklamen" har politikerne i sin vishet nå funnet ut at alt skal finansieres over forsvarsbudsjettet — og det er jeg ikke fullt så glad for.

Dette sa Forsvarssjef general Vigleik Eide, da han besøkte NORBATT i dagene 4-5. februar etter en briefing i det norske bataljonshovedkvarteret i Ebel es Saqi. Han presiserte imidlertid at han ikke et øyeblikk var i tvil om at befall og mannskaper gjorde en god og fortjenestefull innsats i sitt område.

Eide ankom Norbatt i helikopter fra NorMaintCoy, sammen med NORCO, oberst Strømmen, sjef FO P & I, oberst I, Gullow Gjeseth og oberstløytnant Storebakken fra MP. Før dette hadde Forsvarssjefen hatt samtaler med NORCO i Naqoura.

Eides besøk fulgte et velkjent mønster i Norbatt. Først var det inspeksjon av æresvakt på Helipad 4, deretter innkvartering og så brief om Norbatt i sjefsboligen Thorshov. Eide hadde flere spørsmål til oberst Fosland og oberst

*Forvarssjefen på ski på 4-14 OP.
Det er Norbatts høyeste posisjon –
nesten 1 500 meter over havet.
Desverre var været dårlig så det
store panoramaet uteble. (og det
gode bildet!)*

Strømmen i forbindelse med briefen. Man kom bl.a. inn på hva som åpenbart burde ha vært gjort i 1978 for at UNIFIL i realiteten skulle ha oppfylt sitt mandat i området.

Etter briefen var det inspeksjon av Mektr. og demonstrasjon av en "Truls"-utrykning. Som vanlig gikk den fort og knirkefritt for seg.

Så bar det opp i tåka til 4-23 OP – og det var synd at tåka lå tjukk som grøt. Mye av hensikten med visitten ble borte, men Eide tok det hele med stor ro og avla en visitt til vekten i OP-tårnet.

Episoden i 4-25 CP i høst ble behørig diskutert da man visiterte denne posisjonen og Forsvarssjefen fikk en grundig orientering.

Etter lunsj ble generalen til del en overbevisende demonstrasjon av effektivitet og slagkraft hos Force Mobile Reserve – og denne demonstrasjonen var nok litt av et høydepunkt for de

fleste som var med rundt.

Hundetroppen ble inspisert og hundenes betydning for en effektiv tjeneste ble nok en gang presisert – og det samme ble ønsket om flere hunder..

Forsvarssjefen fikk også demonstrert CP-tjeneste og deretter bar det opp til HQ Kp B der vi fikk overvære en

demonstrasjon av lysskyting med "Carl Gustav" 84mm rekylfri kanon i samarbeide med radar. Skuddet satt helt perfekt på målet og både Forsvarssjef og medfølgende gjester ble imponerte.

Dagen ble rundet av med nydelig middag i Kp B HQ, en liten handleturng og en messeaften.

Hasana

TIL NORGE

Hasana mottar en presang fra Norbatt XX – en minneplakett – som takk for innsatsen gjennom mange år. Presangen overrekkes av sjef for Norbatt XX, oberst Nils G. Fosland.

Av
kaptein
Rolf Kristiansen

Hasana Ibrahim Nilsen (27), yrke: tolk, arbeidssted: Norbatt 1982-1988. Så kort kunne vi laget et svar på hvem Hasana er og hva hun gjør. Men så enkelt er det ikke. Hasana kom til Norbatt i Sør - Libanon i 1982, først som lærer i fransk og arabisk for norske soldater, året etter, i 1983, som tolk for Norbatt - et arbeid hun har hatt helt frem til slutten av januar 1988. Nå er Hasana reist hjem til sitt annet fedreland, Norge, og Drammen. Hjem til mann og norsk familie. Vi kan derfor slå fast at et eget kapittel av Norbatts virksomhet nå er historie.

Det var S-5, offiseren som tar seg av det man på engelsk kaller «civil affairs», daværende major Gunnar Neskjold, som traff på den unge arabiske kvinnen i Dibbine, et lite sted mellom Marjayon og Blatt. Neskjold var der fordi Norbatt hentet vann akkurat der - og eieren av vannkilden var Hasanas far.

For dem som ikke er kjent kan nevnes at Marjayon og Blatt ligger på hver sin side av grensen for det norske ansvarsområdet i Sør-Libanon og det lille stedet Dibbine ligger nesten rett på grensen.

Det første året arbeidet faktisk Hasana uten betaling. Det likte ikke hennes familie, men Hasana trivdes både med å ha noe å gjøre og med det norske miljøet. En del problemer ble det likevel. Befolkningen i Ebel es Saqi, der det norske bataljons-hovedkvarteret ligger, så med mistro på den unge shia-muslimske kvinnen og hennes grønne Honda. Hva gjør hun der? Dette førte til mye prat og mange rykter. Hasana hadde tilbud om to jobber, en i Beirut og en i Marjayon, men Hasana likte jobben i Norbatt best og ble der.

- Jeg arbeidet med all slags korrespondanse, maskinskriving på engelsk og arabisk - og som tolk både overfor sivilbefolkningen og i de tilfeller der norske patruljer hadde pågrepet "armed elements" (Fellesbetegnelse på alle bevæpnede grupperinger som pågripes innenfor det norske Area of Operations (AO).

- Er det ikke vanskelig som kvinne å stå overfor sine "egne" som tolk på vegne av en fremmed makt? spør vi Hasana.

- Nei!, kommer svaret kontant. Hun kan også legge til at hun ikke en eneste gang har vært utsatt for represalier eller voldshandlinger som følge av at hun har operert som tolk for Norbatts personell. Men Hasana har ikke bare tolket for Norbatt. Hun har også fungert som tolk for tidligere Force Commander (Sjef for UNIFIL-styrkene), iren, generalmajor James Callaghan.

- Du er utdannet sekretær, bl.a. med fransk og arabisk som språk. Hvorfor absolutt arbeide som tolk?

- Jeg liker dette arbeidet først og fremst fordi jeg møter mange mennesker (og selvfølgelig gjennomfører hum intervjuet på bortimot feilfritt norsk).

Hasana lønnes av UNIFIL via New York og til å begynne med var hennes lønn meget god - den var faktisk oppe i 800 US dollar pr. mnd. Men etter at inflasjonen for alvor tok til i 1985 står Hasana tilbake med en månedslønn på 150 US dollar. I Norge ville en slik jobb (ren tipping) muligens blitt avlønnet med 30-40 ganger så mye brutto pr. måned!

- Men penger er ikke alt, sier Hasana og smiler. Hun vet at det ennå finnes mange utrolig fattige i Sør-Libanon og vet å være takknemlig overfor det hun selv har klart å skaffe seg.

- Det er trist å dra fra Norbatt, sier Hasana og blir med ett litt blankere i de brune, varme øynene. Hun innrømmer at det vil bli tøft - særlig for hennes familie. Slik reglene er kan hun ikke dra tilbake til Libanon før om tre år. Da er hun norsk statsborger.

- Men jeg kommer tilbake, og jeg vil komme å hilse på, hvis Norbatt fortsatt er her!, sier Hasana bestemt. Vi tror henne. En 27 år gammel shia-muslimsk kvinne som reiser fra hjemland, familie

og venner til et fremmed land langt, langt unna, er i stand til å gjennomføre det meste!

- Jeg trodde ikke at jeg skulle komme til å gifte meg med en nordmann, sier Hasana og ler, men høsten 1987 sa hun ja til en av dem og flytter til Drammen.

- Jeg angrer ikke på at jeg valgte Norge. Nå håper jeg bare på å skaffe meg en jobb. Jeg har sekkretærutdannelse og kan jo engelsk, fransk, arabisk og norsk.

Vi tror ikke det vil bli særlig vanskelig, bare hun kommer til Norge og med norske venners hjelp vil nok sjansene være gode. Muligens flytter hun og mannen til Stavanger og i det internasjonale stavangerske oljemiljøet vil neppe Hasanas arabiskkunnskaper være noe minus!

- Hvordan tror du det blir å være shia-muslimsk kvinne i Norge?

- I Norge er jeg blitt godt motatt. Jeg har vært der to ganger og mine svigerforeldre og minn manns familie er snille og hjelpsomme. I Norge føler jeg at jeg har mange brødre og søstre og mine svigerforeldre er som mine egne foreldre.

- Hva med maten? Muslimer spiser jo ikke svinekjøtt fordi det betraktes som urent og alkohol er vel heller ikke vanlig? Hasana nikker bereftende, men sier hun, det er faktisk opp til den enkelte familie hvordan man vil praktisere den muslimske tro med hensyn til spisevaner. Selv kan hun både nyte alkohol og spise svinekjøtt - og nettopp maten var det hennes nye familie i Norge var mest spent på. Men det viste seg altså likevel ikke å være noe problem.

Men det er ikke bare når det gjelder maten Hasana representerer det uvanlige blant muslimer. Hun har også valgt sin mann uten innblanding av familien. Faktisk har de ikke møtt ham i det hele tatt! Det er jo litt utenom det vanlige også etter norske forhold.

- Min familie stoler på meg, sier Hasana.

Dessuten har hun betrodd oss at ingenting overrasket eller sjokkerte henne ved de første Norges-besøkene. Godt gjort! Vi tror absolutt at Hasana vil greie seg - og greie seg godt - hun skal også vite at Norbatt fra 1982 og til kontingent XX i 1988 ønsker henne lykke til i hennes nye fedreland!

PROGRAM OM DAGLIGLIVET

Av kaptein Rolf Kristiansen

Vi raste rundt med et lite videokamera, noterte i en liten notisbok, humpet avgårde på uferdig vei i et hav av gjørme, besøkte Cheeba Group og så ørn ved 4-7 Bravo samt et praktfullt panorama fra 4-23 OP. Joda, han fikk nok med seg mange inntrykk, fjernsynsproduser Bjørn Haavind, som var på besøk i Norbatt AO i siste uken av januar.

I slutten av april er han tilbake — og med seg har han et team, dvs. ham selv og tre til, for å gjøre opptak til programmer og de norske styrkenes dagligliv i Libanon — ti år etter at de første norske styrkene kom på plass.

Programmene vil etter planen bli sendt etter sommerferien en gang, så det skulle være godt håp om at flere fra kontigent XX vil få programmene med

seg etter tilbakekomst i Norge. Men det vil bli gjort avtale med NRK slik at de som er igjen i Sør-Libanon også skal få se på resultatet.

Men før han kom så langt som til Norbatt AO ble det atskillige mil i en CJ fra Jerusalem til Naqoura. Her ble det samtaler med NK NORCO, oberstløytnant Hellem og sjef NORCO, oberst Strømmen — og selvfølgelig ble det et møte med flere fra staben i Naqoura i et for anledningen smekkefullt Norway House. En liten aftenstur på Ming Street ble det også med en interessant og følelsesladet samtale med vakre Fadia om familiens tragiske opplevelser og flukt mot sør.

Det ble selvfølgelig også lagt kurs mot Tibnine der oberstløytnant Vedal med stab orienterte om NorMaintCoys oppdrag og sammensetning.

Deretter en tur rundt på verskedene og et møte med tillitsvalgte der man diskuterte det alle er opptatt av på den siden — nemlig fagorganisering og arbeid for bedre lønnsforhold for korporaler og menige.

Et møte med NorMaintCoys fire kvinner ble det også tid til og praten gikk fritt om jentene og deres situasjon i det 160 mann store kompaniet.

Feltprest Pettersen tok oss med på en tur «på byen» der vi var med og kjøpte inn tørrmelk til en barnehage for norske humanitære midler (penger fra UD) og fikk en samtale med en av byens innbyggere som også arbeider for NorMaintCoy.

Sosialt samvær hører også med, men lovnadene om en urolig natt, siden man befinner seg mitt i det «ildfulle» Irishbatt, holdt ikke stikk. Det eneste tegn til militær aktivitet var et par flylys langt ute i tåka.

Morgenen etter ble det derimot atskillig mer fart i sakene. Vår eskorte havnet i rygg på en israelsk veiklaringspatrolje, som vi fulgte en halv times tid. Som vanlig nølte disse gutta ikke

NRK's producer Bjørn Haavind, panorerer utover Norbatt AO. Til høyre står oberst Fosland og følger med.

med å markere sin årvåkenhet med kjappe drag på avtrekkeren. Men vi slapp forbi til slutt. I Et Taibe fikk NRKs Haavind sitt første møte med en VAB – og opp i luka bar det med videokamera og det hele. Bra guiding og fin service av meken som vanlig!

I Saqi ble det møte med «Le Colonel» – oberst Fosland – som tok Haavind med på en utførlig brief om Norbatt og Norbatts oppdrag. Deretter ble vi hentet av sjef Kp B, major Olsen, som i sin P-4 bragte oss trygt til Cheeba, selv om Haavind virket noe betenkt i de krappeste svingene etter Hasbaya. Vel fremme i 4-7 Bravo HQ ble vi som vanlig presentert for en praktfull lunsj. Vi dro videre opp til 4-7 Bravo CP og et par-tre majestetiske ørner bæret oss med noen slake sirklinger. IDF var på plass som vanlig og vi fikk et fint panorama over Cheeba på tilbakeveien. Vel nede i byen ble det et møte med byens staselige mouctar, en spenstig mann på mange og åtti år! For Haavind ble det anledning både til å se på skinnvarer og avlegge et besøk i guttas eget AO i Cheeba før vi dro ut

til 4-7 Alfa lagsleir. Her fikk Haavind servert patruljeepisoder fra virkeligheten og det ble diskutert både utstyr og lønn før vi returnerte via Hasbaya. Men da braket det løs for alvor – en israelsk posisjon var åpenbart misfornøyd med at biltrafikken stoppet opp foran oss og det dundret i en 12.7 mitraljøse så jordspruten sto nedover lia.

Neste dag skulle ha startet med morgenbrief, men en liten misforståelse mellom Haavind og PIO førte til et lite glipp her. Det ble imidlertid radio Norbatt og deretter ut til 4-3 HQ hvor sjef, major Enberget, orienterte.

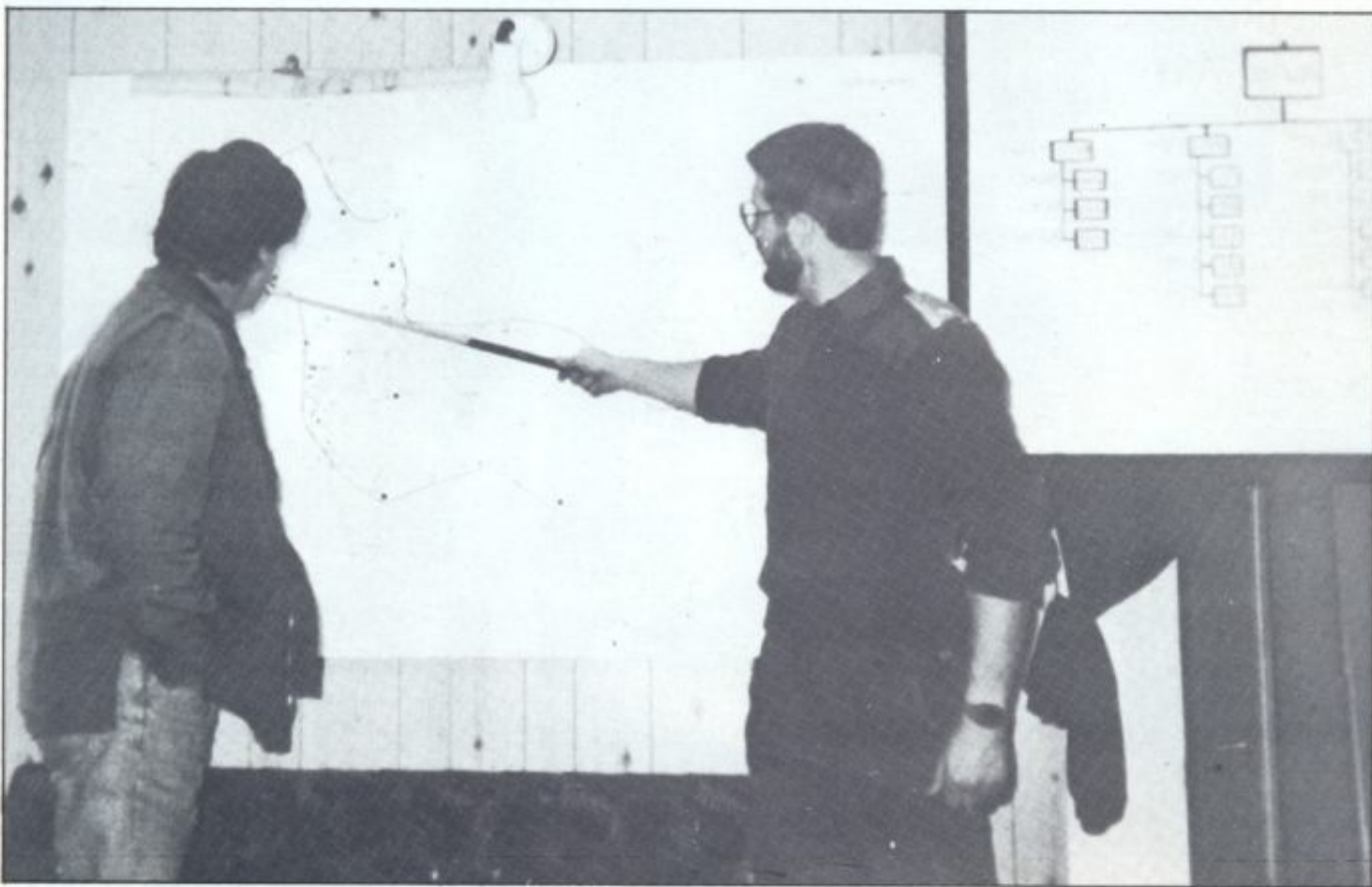
På vei til PI viste det seg at vi hadde punktert, men Haavind fikk sin orientering – omsider, av PI troppens sjef.

Det ble korte briefe både i Dog Plt. der NK fenrik. Øines orienterte. En sterkt forsinket brief og lunsj ble det i Rachaiya el Foukhar hos major Olsen. Dagens clou fulgte etter dette: en uforglemmelig kjøretur opp til gutta på 4-14. Oppe i tåkeheimen lå de – og det hadde de gjort en stund. De klaget på fuktighet og dårlig regntøy, men ingen

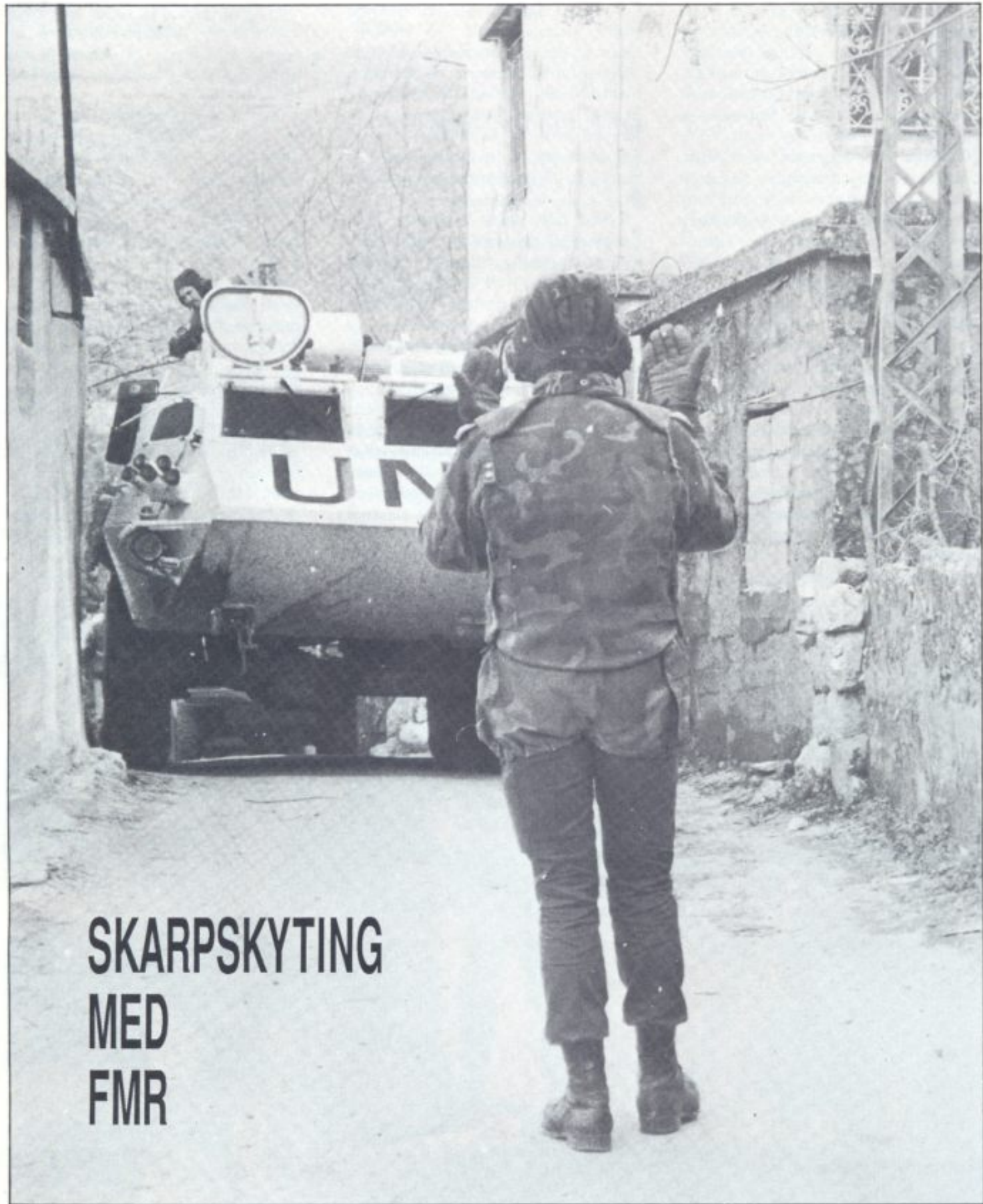
ville bytte jobb. Vi hadde nær sagt, som vanlig! Kjøreturen ned var en helt spesiell opplevelse og Haavind fikk noen uforglemmelige bilder med sitt videokamera.

Den siste kvelden fikk Haavind med seg både befalsmesse og troppsbar for ikke å snakke om en kjempemiddag i 4-3 HQ. Han fikk møte med tillitsmann, korporal Jan Sundal. Han rakk tilogmed å instruere vetrinær, major Hunshamar, i videobruk før det ble kveld.

Haavinds avreisedag fra AO ble innledet med gnistrende vær og et praktfullt skue fra 4-23 Alfa OP – og dermed var det strek for hans research. En debrief med Bn- sjef, oberst Fosland, ble passert før avreise, som viste seg å bli en del komplisert i det Italair plent nektet å ta mannen med til Naqoura, først fordi han angivelig ikke sto på noen request, dernest fordi han var sivil!. Men som vanlig hadde vi rett – og helikopteret måtte snu og ta ham med i annet forsøk. Jo, Haavind fikk med seg det meste på sin reserach i Sør-Libanon!

Bjørn Haavind blir orientert av sjef Kp A, major Enberget, om kompaniets grupperinger og oppdrag.

SKARPSKYTING MED FMR

Det er trangt om plassen i Kfar Hamam da VABN'ene kom på besøk. Her er det norsk FMR-sjef, løytnant Dahle som må dirrigere vognene igjennom.

Av kaptein

Rolf Kristiansen

— Jeg traff! Midt i! Akkurat der jeg siktet! Fy f..... Dette var herlig! Han var nesten fra seg av glede og helt i ekstase. Han er kanonskytter i Force Mobile Reserve. Han tilhører den norske avdelingen med en offiser og 34 korporaler og menige. De har to finskbygde «Sisu» Armoured Personell Carrier's og et annet vapnet kjøretøy. Meningen er at «Sisu» ene skal erstat-

tes med de beltegående M 113. Men det gjenstår ennå litt før disse får montert opp sine anti-panser kanoner.

Bakgrunnen for utbruddene innledningsvis er at 20. januar var den norske delen av FMR på besøk i Norbatt. Med fulgte også en del annet personell — sjåfører fra FMR — som skulle bli litt kjent med aktuelle fremrykningsveier i tilfelle man en dag skal komme Norbatt-personell til unnsetning.

Men det viktigste for de norske mannskapene denne gangen var skarpskytingen. I to måneder etter at de kom ned fra Norge hadde de ikke løst et skudd hverken med sitt eget eller avdelingens våpen. Slikt blir en belastning i lengden. Det høres kanskje rart ut, men gleden og tilfredsheten var stor når skyttingen ble gjennomført og likeledes etterpå. Dette var en ren

«mental orgasme» for disse soldatene. Det ble avfyrt atskillige RPK-skudd på Hashbani-skytebanen denne dagen og over alt var det bare fornøyde fjes.

Etter lunsj bar det ut i Norbatt AO. Folk sperret øynene opp i El Ferdiss og Hebbariye. Slike kjøretøyer hadde man ikke sett tidligere — og som sjefen for den norske delen av FMR-styrken, løytnant Dahle sa det: Noe av hensikten er også å vise oss frem slik at alle og enhver ser at vi er i området.

Men opp i de trange veiene i Kfar Hamam ble det en del problemer. De lange og brede «Sisu» 'ene greide så vidt å passere husene i de smale gatene og sjef Dahle måtte ut for å dirrigere kjøretøyene frem. Men det gikk til slutt. Ferden gikk fra Kfar Hamam til Kaukaba og og frem til flere Blue-Line CPer. Jo, ingen tvil. FMR fikk vist seg frem — og det skikkelig!

Endelig! Første skarpskyting etter to måneder, på Hasbani-skytebanen i Norbatt. Her er de to utlånte «Sisu»-vognene til den norske delen av FMR i aksjon.

GRUNDIG

Grundig har i mange år vært markedsleder i Tyskland, og er også i Norge og Europa forøvrig blant de ledende.

MADE IN GERMANY er et kvalitetsbegrep. Dette har også Grundig levd opp til. Resultatene for 1986/87 viser det, både for innland og eksport.

Underholdningselektronikken utvikles hurtig. Konstant oppstår ideer til utvikling av nye tekniske finesser og nytt design på produktene. Hos Grundig er det aldri langt fra ide til ferdig produkt.

Grundig er alltid parat til å ta opp utfordringen og omskape disse til gode produkter. Blant mange spennende nyheter i år kan vi presentere «**JUMBO-TV**», storbilde-TV med ekte billedrør, som leveres i størrelsene 95cm/37» og 82cm/32».

TV-Recorder, en elegant og praktisk kombinasjon av TV og video, foruten nye Monolith-apparater, stereo-TV, portable-TV m.m.

Videoene blir stadig mer avanserte, men enklere å betjene.

Også på HiFi og Audio-området bringer Grundig mange interessante, nye finesser.

BE DIN PX-FORHANDLER OM TILBUD/BROSJYRER

Alle Grundig produkter leveres med vanlig norsk garanti

DO IT TAX FREE, — AT DUTY FREE!

Leverandør til de norske FN-styrkene i Libanon

DUTY-FREE AS

Tlf. 02-201058 Telefax 02 332473

Postboks 497 sentrum, 0105 Oslo 1

NORBATT - AEROBICS

Av fenrik Dag Kessel

Michael Jackson på. Tøy ut. Skru ned musikken litt mer'a. Ta i sånn at det kjennes. Det er forbudt å være tilskuer, alle skal være med. Vri overkroppen sakte mot venstre. Skift kasset. Elton John.

Idrettstilbudet i Norbatt bør være så bra som mulig. Det har ihvertfall i-off, løytnant Randi Beate Nordby, tatt konsekvensen av. Nå er også aerobics på programmet, og hun har vært rundt på flere posisjoner med sitt en-times treningsopplegg.

— Med aerobics får du trent så og si samtlige muskelgrupper, og musikken sørger for at det aldri blir kjedelig, forsikrer Nordby — Benytt sjansen nå under FN-tjenesten til et faglig sett grundig treningsopplegg.

Tid og sted for aerobics blir annonsert i Radio Norbatt, og vil også bli slått opp på oppslagstavler ved de posisjonene det er aktuelt. Det er heller ikke forbudt å ringe idrettsoffiseren og be henne om å komme.

Aerobics på 4-3 HQ. Foran kassettpilleren i-off, løytnant Randi Beate Nordby. Kompanisjef, major Kjell Enberget, var ikke til stede da bildet ble tatt.

Av kaptein

Rolf Kristiansen

GIH PÅ PI- MUSEUM

GIH, gen. maj. Danielsen besøkte PI-troppens "museum" — en samling av raketter, håndvåpen, miner og roadside-bombs (veibomber) som er samlet gjennom 10 år i Sør-Libanon. Her får generalen (t.v.) demonstrert prinsippet for en radiostyrt roadside

bomb av PI-troppens sjef. Lt. Gunnar Grinden. Interessert tilskuer er kvinneinspektøren for Hæren, kaptein Brit Brestrup (nærmest kamera).

På hylla øverst rett under PI-troppens emblem står en clustermine bomb som slippes fra fly. Det er en beholder

som inneholder flere små "bomber" med et utall av splinter som slynges ut i en viss avstand over bakken. På hylla under ser vi en stridsvognmine og nederst stående i et utskytingsstativ, står den velkjente "Katusha" — raketten. Dette eksemplaret hadde følgende påskrift: "A gift to Sharon and Arendz. We will continue sending you such a valuable gifts until the last Zionist on Lebanon's soil. The Lebanese Resistance Front".

SKARP ALARM I MEK'EN!

Av kaptein Rolf Kristiansen

Bataljonssjef Fosland t.v og sjef Kp A, major Enberget, inspiserer det oppskutte vraket og kan konstatere at ilden har gjort sin virkning.

— Armed elements har drept to UN-soldater, kapret en bil, brutt gjennom 4-2 Alfa CP og forskanset seg ved gammelt sandtak. De skyter på alt som rører seg!

Jeg ønsker direkte virkningsild med flatbane og panservåpen! Iverksett! Slutt! Med denne ordren satte sjef Kp A, major Kjell Enberget, i gang en "Truls"-utrykning i mek. troppen. I løpet av noen sekunder var M 113-vognene lastet opp og på vei ned mot 4-2 Alfa Cp.

Den ene vognen gikk i stilling, mens den andre fortsatte ned på veien mot Tall Quesi. Der oppe i skråningen til venstre, ca. 150 meter lenger fremme, kunne man skimte det kaprede kjøretøyet. Den PPK'en som først hadde gått i stilling hadde gruppert ut og begynte skytingen. Et drønn og et ildhav på målet fortalte oss at det første skuddet fra den rekylfrie 84mm ka-

nonen "Carl Gustav", hadde funnet veien til målet. 12.7mm mitraljøsen med panserbrytende ammunisjon spilte opp og sendte byge etter byge mot målet.

Personellet i PPK'en på veien grupperte ut og rykket fremover. Vognen ga dekningsild med sin mitraljøse. Snart var "Carl Gustav" nr. 2 avfyrt. Grusen sprutet bak kjøretøyet. Fremrykningen fortsatte. Mannskapene ålet seg bortover de leirete jordene. Etter noen minutter er de første fremme ved målet. PPK'en ruser frem. Personellet plukkes opp. De siste mitraljøsosalvene blir avfyrt. Målet er nedkjempet.

Det interessante ved denne episoden er at manskapene aldri ble fortalt at det var en øvelse! Etterpå sa de alle som en at de trodde det var alvor. De ble forbannet da de hørte at to UN-soldater var drept. To av "våre"! Men etterhvert som de nærmet seg målet

fikk de imidlertid en aning om at dette likevel kunne være en øvelse.

I sin debrief kunne sjefen, major Kjell Enberget, konstatere følgende:

Soldaten følger ordren til punkt og prikke. Til ross for at det kan være blodig alvor og stå om liv. Det som er det viktigste er at ordren er klar. Maktmiddelet er virkningsfullt og man er i stand til å bruke det. Enberget er fornøyd med at han nok en gang har fått bevis for at man kan stole på offiserer og mannskaper i alvorlige situasjoner.

Denne gangen var det øvelse — lørdag 23. januar. Rett etter lunsj og med fint vær — en dag da de fleste forberedte soldatene. Men alle i Norbatt vet: Neste gang kan det like gjerne være alvor, det kan være natt og regnvær.

VEIKLARERING – FOR SIKKERHETENS SKYLD

Av kaptein Rolf Kristiansen

Veiklarering skjer fra flere steder i Norbatt AO hver morgen. Hensikten er å klarere sentrale veier for eventuelle veibomber slik at dagstrafikken går sikkert. Klokka er grytidlig om morgenen. Både NRK's Bjørn Haavind og undertegnede har brukket opp fra våre kolde og lidenskapløse leier. Det er mørkt og småsurt Vi venter på VAB'en fra mek. Etter en stund hører vi motordur langt nede i "Saqi Boulevard" – der kommer den. Vi stiger inn med splintvest på og hjelm klar. Det er plass til en mann i luka. På med hjelm. Bjørn som er gjest kommer først. Det klareres i radioen at vi er på vei ut gjennom 4-2 Alfa CP mot Tall Quesi.

De kraftige lyskasterne streifer langs veikantene. Trenede øyer ser på alt som der måtte forefinnes. Disse gutta har gjort denne jobben en del ganger nå. De vet nøyaktig hva som lå i veikanten i går og de vet selvfølgelig alle sammen hva som kan få dem til å reagere på noe unormalt. Det går i gangfart.

Ikke langt unna 4-3 HQ gjør vi stopp. En mistenkelig pappeske er observert i veikanten. En av gutta stiger av og undersøker forsiktig. Er det en roadside? Er dette en veibombe? Alle følger nøye med. Alle vet at dette kan være en "Falkøye" Alle vet også at trafikken må stoppes i begge retninger dersom dette er en veibombe.

Så ikke denne gang. Det var bare rester etter en pappeske. Den hives langt unna og vi fortsetter. Bjørn spør og graver. Han har fått instruksjoner om hvordan headsettet virker. Men det blir kalot å stå i luka. Vi hører på nettet at andre veikalreringspatruljer er i gang.

Vi gjør enda en stopp før vi er på høyde med 4-25. Men heller ikke denne gang viser det seg å være noe alvorlig. Vi bytter plass i luka på vei oppover mot 4-25 CP.

Vi passerer 4-25 rolig. Vi er nå på god vei rundt Falkehøyden. Intet skjer

Nok en veiklarering gjennomført. Fra v: Fenr. Magnussen (med hjelm), menig Gulliksen, menig Pedersen og korporal Johnsen.

Lyskasterne streifer fortsatt bakken, mens en strime av lys kommer i øst. Etter hvert som vi nærmer oss Saqi-myra blir det lysere. Vi snur ved 4-23 Alfa CP og fortsetter over Saqi-myra. Nei, ingen ting. Vi passerer inn gjennom 4-2 Alfa CP og melder fra til

BN-ops at denne patruljen er tilbake.

Nok en rutinemessig utført veiklarering uten noen hendelser. Men en dag ligger den der – veibomben. Det har hendt før og vil sikkert skje igjen. Derfor må oppdraget utføres. Alltid like nitid – for sikkerhetens skyld.

Tre herrer som virker fornøyde. Fra v. velferdsinspektøren for Hæren, oberstløytnant Raymond Gjertsen, NORCO, oberst Wegger Strømmen og sjef NorMaintCoy, oberstløytnant Torbjørn Vedal. Oberst Fosland hadde forlatt Naqoura da bildet ble tatt.

VELFERDSINSPEKTØREN PÅ BESØK

I januar fikk vi besøk av velferdsinspektøren for Hæren, oberstløytnant Raymond Gjertsen. Han startet opp i Naqoura der han ble møtt av NORCO, oberst Strømmen og sjef Norbatt, oberst Fosland samt sjef NorMaintCoy, oberstløytnant Vedal.

Det er alltid viktige ting på gang når velferdsinspektøren kommer. Man

snakker nemlig budsjett og penger og for de enkelte avdelingssjefer er det av stor betydning å vite hva man har å rutte med.

Gjertsen bragte med seg forslag til fordeling av midlene på det enkelte sted og en del justeringer ble gjennomført her og der. Men alle virket meget fornøyde. I alle fall ble det bekreftet at

Av kaptein Rolf Kristiansen

“Blue Beret” fortsetter — og det er faktisk mange som mener det ligger mye velferd i det.

Det er en kjent sak for mange at trykkingsutgiftene til “Blue Beret” har vært noe høye. Nå er det imidlertid inngått avtale med et nytt trykkeri som ser ut til å gjøre en meget skikkelig jobb til en meget anstendig pris.

MESSE-ROCK I NORBATT

Av fenrik Dag Kessel

Stormende jubel ble det for "Janne Lucas Band" fra det svenske feltartistkorpset, som sto for det første artistbesøk i Norbatt XX. "Feltartistene" mestret alt fra rock til listepop, fra viser til ballader, og stemningen i messa i Ebel es Saqi var på topp fra begynnelse til slutt. Tryllekunstneren Bjørn Lønnquist sto for de ikke-musikalske innslagene; flere må-

pende nordmenn ble dratt opp på scenen for å demonstrere diverse tryllekunstner. Ikke tvil om at dette er velferdstiltak som betyr noe i hverdagen for dem som har anledning til å delta.

Det svenske feltartistkorpset er en ganske spesiell avdeling. Den består av 400 mobiliseringsoppsatte artister som i tilfelle krig skal være nettopp artister. De som besøkte UNIFIL i februar gjør

dette som en del av sine repetisjonsøvelser. En av dem, bassisten Christian Paulin, har vært i Midt-Østen sju ganger og optrådt for diverse FN-avdelinger. Tre av dem som var med på turneen i februar, var imidlertid her for første gang.

Alle er profesjonelle musikere på heltid i det sivile. Flere av dem er kjente studiomusikere i Sverige, og ser naturlig nok på denne type "repøvelser" som et fint avbrekk. I hvertfall har de i UNIFIL møtt et mye mer ensartet publikum enn det de er vant med...

Idet "Blue Beret" går i trykken, arbeider velferdskontoret med å finne artister til den norske FN-styrkens 10-årsjubileum. Det eneste sikre, er at artistene ihvertfall kommer til å være norske. Uansett: takk til både velferdskontoret og "feltartistene" for en kveld som kommer til å bli husket.

Vi kan som sagt bare takke artistene Janne Lucas Persson (keyboards), Christian Paulin (bass), Michael Hedenquist (trommer), Anders Lago (el-gitar), Rosa Grønning (vokalist) og Bjørn Lønnquist (tryllekunstner).

NAD

JBL

Bang & Olufsen

JVC

HI-FI / AUDIO UTSTYR I TOPPKLASSE

Kan leveres gjennom din lokale PX-forhandler.

Alt Bang & Olufsen-NAD-JBL-JVC utstyr leveres med norsk garanti.

**BE DIN PX-FORHANDLER OM
TILBUD / BROSJYRER**

DO IT TAX FREE, — AT DUTY FREE!

Leverandør til de norske FN-styrkene i Libanon

DUTY-FREE AS

Postboks 497 sentrum, 0105 Oslo 1 Tlf. 02-201058 Telefax 02 332473

19 av 21 fra hundetroppen samlet foran treningsbanen ved det nye 4-8 DP. Vi forsøkte å få med flere hunder på bildet, men det ble det bokstavelig talt bikkjeslagsmål av... Her er ihvertfall fem av dem plassert i betryggende avstand fra hverandre.

FRA DOGHOUSE OG VILLA RABIES TIL UKLARERT ØDEMARK

Av fenrik

Dag Kessel

«Kan du ta blåstreifen for meg ikveld?» «Jeg har allerede byttet vakt med noen andre, vil du jeg skal ta en ny runde?»

Samtaleemnene og diskusjonene er de samme i hundetroppen nå som før, selv om omgivelsene og forholdene ellers er totalt forandret. I forbindelse med kontigentskiftet flyttet hundetroppen fra Ebel es Saqi til 4-8, og etter tre måneder i ødemarka begynner nå både hundetroppen og vi andre å bli vant til den nye plasseringen.

Det er mange grunner til forflytningen fra Saqi. De sanitære forholdene i Villa Rabies og Doghouse var under enhver kritikk, og det var dårlig plass både for hundene og de tobeinte. Det var heller ikke uten problemer å ha 15-16 hunder i en så konsentrert sivil bebyggelse som Saqi. Enkelte hunder ble aggressive mot alle sivile uten unntak.

På 4-8 er det rikelig med plass, og hundetroppen har virkelig kunnet "breie seg" når de har bygget kennel, treningsbane og prefaber. Troppen får imidlertid ikke så mye glede av all plassen foreløpig; det er ikke mineklart rundt hele området ennå. Det betyr at de er avhengige av biltransport for å drive med annen trening enn det som kan gjøres i eller i nærheten av leiren.

For både mennesker og dyr på 4-8 DP virker det som om overgangsproblemene aldri vil ta slutt. Betonggulvet i kennelen inneholder betongstøv som fører til smittsomme soppskader mellom potene. I enkelte perioder har to av hundene blitt tatt ut av tjeneste av den grunn. Heller ikke har de fått noen cisterne ennå i nærheten av kennelen for vask av hunder.

Når det gjelder forpleiningen for mennesker, må hundetroppen fremdeles greie seg uten komfyr, og frokost og lunch må de lage sjøl. Middagen blir brakt ut til 4-8 DP i containere. I for-

Ved hundetroppens nye treningsbane er det satt opp diverse hindere. Her er det schäferen «Bodo» som forsøker å forsere «vippe» på 4-8 DP.

Tre forskjellige hunder, men likevel bare to raser representert: Fra venstre de to minehundene «Tarras» (schäfer) og «Løffe» (lys labrador retriever), og til høyre narkohunden «Royal», som er en mørk labrador retriever. Hundeførerne er (f.v.) Engleskär og Johannsson fra SwedEngCoy, og Tommy Lund fra hundetroppen.

legningen er det gjennomsnittlig 3,5 kvadratmeter å boltre seg på pr. mann. Som en av dem sa: «Når du putter skjorta ned i buksa, følger gardinet med...»

På tross av disse forholdene, er hundeførerne stort sett fornøyde med tjenesten. I tillegg til førstegangstjeneste, har alle gått et 7 ukers kurs på Forsvarets Hundeskole i Drøbak. — De fleste er meget godt motiverte for tjenesten, sier NK i hundetroppen, fenrik Knut Øines. — Hver hundefører har «sin» hund, og er ansvarlig for trening av den. Etterhvert som tiden går, blir det meget sterke bånd mellom de to, og dette er forhold som gutta visste om før de søkte. På søknadene var det heller nesten ingen fra hundetroppen som satte opp noe alternativ nr. 2.

Hundetroppen har fem såkalte søkshunder. To av disse brukes til søk etter narkotika, og brukes bl.a. i Frishallen under kontroll av leave — og rekapbagasje. To av hundene er spesialopplært til å reagere på miner som er gravd ned i bakken, mens en reagerer på eksplosiver generelt. De ti andre hundene brukes til forskjellige nattpatruljer.

Norbatts hunder er helt avgjørende for å oppnå den kvalitet på ambushpatruljene som er ønskelig. Hundene har ikke bare flere ganger bedre hørsel

enn sine tobeinte sjefer, de hører også på lang avstand forskjell mellom skrittene på mennesker og dyr, og med riktig opplæring skal hundeføreren kunne tolke de reaksjoner hunden kommer med. Ofte viser det seg at infiltratører har langt mer respekt for hunder enn skytevåpen. Dette har en klar preventiv virkning, og hindrer opptrapping under sammenstøt.

Hundetjenesten er ikke billig. De samlede utgiftene til opplæring pr. hund er 30-40 000 kroner før de kommer til Libanon. Snart ti års erfaring med hundetjenesten har imidlertid vist at det er pengene verdt. Ingen personellradar eller nattkikkert kan erstatte de sansene våre firbeinte venner på 4-8 DP bidrar med under sin FN-tjeneste her i Libanon.

Ingen høydeskrekk for schäferne «Bodo» og «Tarras». Til venstre Erik Johannesen fra hundetroppen og Krister Engleskär, egentlig fra SwedEngCoy, men i lengre perioder stasjonert på 4-8 DP.

VANT I LOTTO!

Av fenrik Dag Kessel

Jeg har ikke ord: Jeg vet ikke hva jeg skal bruke pengene til. Jeg har ennå ikke forstått hva som har skjedd! Ass. paymaster fenrik Brandser er ikke blant dem som har mest uflaks for tiden. Han har vunnet 390 000 kroner i Lotto, og selv om han er vant til å vasse i penger på jobben, kan han nå også gjøre det på fritiden. Ikke nok med det, Brandser regner med å sitte igjen med ca. 100 000 kroner fra før av når han kommer hjem og det betyr at 22-åringen får en startkapital på nærmere en halv million kroner.

— Det som er viktig nå er å ta det med ro og ikke gjøre noe overilt. Det første jeg skal gjøre er å sette pengene i banken, rett og slett. Videre er det i hvertfall klart at jeg ikke kommer til å ta opp studielån når jeg kommer hjem.

Det er ikke mangel på gode råd om hva han kan gjøre med pengene. Alt fra aksjespekulasjon til eiendomskjøp er blitt nevnt, men Brandser sier at dette preller av som vann på gåsa.

Brandser er vel en av dem som har best forutsetninger for å spekulere i svingningene på dollarkursen. Han ser ikke bort fra at dette kan være en mulighet.

— Jeg har regnet ut at hvis jeg plasserer disse pengene i dollar, vil jeg tjene 611 kroner for hvert øre norske kroner synker i forhold til dollar. Fristende å prøve seg kanskje, men det hjelper ikke å være ass. paymaster hvis det motsatte skulle skje.

Postmester, kaptein Asmund Hoem, sier at omsetningen av Lotto har gått merkbart opp siden Brandser vant. Ryktet har spredd seg som ild i tørt gress og nå er det flere som vil prøve lykken. Hoem for sin del mener selvfølgelig at pengene bør settes i Postsparebanken.

Av fenrik Dag Kessel

SUKSESS

I

BLATT —

MIDDELS

I NAQOURA

Overskriften dreier seg om fenrik Holand fra 4-3 HQ, som hadde stor suksess i bataljonsmesterskapet i bordtennis. Sammen med Gulliksen fra mektroppen vant han doublemesterskapet, og i single ble det ren utklassing.

Det ble det derimot ikke i Naqoura i UNIFIL-mesterskapet der Holand stilte i mixed double sammen med i-off, løytnant Randi Nordby. De ble slått av svenskene og måtte nøye seg med bronseplass. Den kampen som imidlertid brakte dem til bronsefinalen, var den de spilte mot NorMaintCoy, og der slo de Kristiansen og Holter, som representerte verkstedkompaniet.

Glimt fra bataljonsmesterskapet i bordtennis på 4-23 ved Blatt. Til venstre fenrik Holand som her spiller sammen med Tom Gulliksen fra mektroppen. Det er Vågen fra tr. 2/kp A vi ser ryggen på. Alle tre deltok i UNIFIL-mesterskapet.

